

2m ARDF-vossenjacht Boswachterij Gees (bij Meppen in Drenthe) 12 maart 2005

Het was koud geweest vannacht, de weerberichten gaven aan dat er vanuit het noordoosten opklaringen het land binnen zouden stromen met grote kans op zonneschijn. In het westen van het land moesten we de sneeuw van de auto halen en we wisten niet hoe het Oosten eruit zou zien. Om half tien gingen Willem PD2RYP en ondergetekende vanuit De Rijk richting Gees. Nog even een belletje naar Tommie en Björn en die bleken ook in de startblokken te staan.

In de buurt van Gees riepen we aan op de 145.525 en na PE1MEW even te hebben gesproken werden we keurig naar binnen geloodst door Janneke PA3BFA die samen met Ferry PA3FDC deze jacht organiseerden. Ik moest nog even mij Shorty42 antenne (zie elders op de VERON Zaanstreek website) inregelen voor de vossenfrequentie (rond de 144.080 MHz), Dick PA0DFN deelde nog even de Woldberg certificaten uit, Jan PA0JNH verspreidde nog wat nieuwe Vademecum's (met onze dank daarvoor) en toen gingen we over tot de orde van de dag...de vossenjacht.

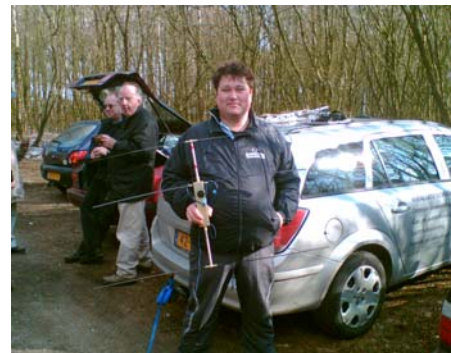
De opkomst was goed, zo'n dertig jagers, en we kregen te horen dat de start op een andere locatie zou zijn dan de finish. We moesten ons per auto laten pendelen naar een punt in het zuiden van de boswachterij van Gees. De finish zou op het parkeerterrein zijn waar we ons eerst hadden verzameld. Ik stelde aan mijn mede Noord-Hollanders voor om niet per auto, maar per benenwagen naar het startpunt te gaan ter warming-up. Dit bleek een goede zet, want daar aangekomen stonden de meeste jagers er te blauwbekken en wij stonden al lekker te dampen... Gauw even voorpeilen en na een knipkaart met starttijd te hebben gekregen van Ferry gingen we op jacht. Vos 5 was ver uit favoriet en als een speer gingen we van start. Er bleek vanaf de start al een venijnige en wiebelige draaggolf op en rond de vossenfrequentie te zitten. De vermoedens over de oorzaak varieerden van vossenpiraterij tot rammige peildozen en slechte vosjes. De waarheid zal ongetwijfeld ergens in het midden liggen. Het is weer eens tijd om de peildoos te controleren op goede en vooral "schone" werking.

Vos 5 was gauw gevonden, al maakte ik wel een te ruime omtrekkende beweging er naar toe (eerste paadje rechtsaf gemist). Vos 2 bleek de daarna de juiste keus en het bos gaf voldoende gelegenheid om grandioos mis te lopen, hi. Gelukkig was ik niet de enige die daar last van had. Ik zag Jan en Kelly (z'n hond) gezellig rondlopen en volgens mij probeerde hij me op een dwaalspoor te brengen door plotseling het bos in te duiken waar ik die vos niet zou vermoeden. Gelukkig begon het ding weer snel te piepen en leidde mijn "Shorty" mij snel naar mijn doel. Vos 4 peilde ik schuin door het bos en toen ik ook schuin er doorheen liep bleek dat ding verder dan verwacht en uiteindelijk vond ik de locatie waar ook nog een aantal andere jagers zich ophielden. Ik moest een slootje springen om daar te komen en dat ging maar net goed op die besneeuwde grond. De vos lag net over de rand tegen het boerenland aan. Vos 1 was een lastige, want ik liep net de verkeerde kant op om met een omtrekkende beweging weer terug te keren in de richting van de peiling (reflecties??) Willem had zich naar eigen zeggen daar ook laten verleiden om door dat grote donkere bos te ploeteren wat achteraf veel tijd heeft gekost. De vos stond verder dan hij had gedacht. Hij had voor het eerst een Nadia peilontvanger en dat is toch wel even wennen. Onderweg nog een roedel herten zien langs rennen. De kinderen die ook aan het jagen waren vonden dit ook geweldig om te zien, hoorde ik achteraf. Al met al die vos 1 redelijk snel gevonden. Samen met Jenny en volgens mij waren het Herman en Ivo die daar waren moesten we wel even wachten. Blijft leuk om andere jagers te zien wachten tot het signaal weer klinkt. Ieder heeft zijn eigen manier van reageren en onbewust houden ze elkaar toch in de gaten...en als een meute jonge honden stormden we naar dat arme vosje toen ie zijn bekkie opentrok. Weer land over zand naar het oosten, want daar klonk vos 3 al, de laatste op de lijst. En net toen we er bijna waren...ja hoor, weg signaal. Zoeken en zoeken, waar is die wit/oranje prisma... en gelukkig vonden we hem nog voordat het signaal weer klonk. Toen gauw door naar de finish. Ieder ging zijn eigen weg, ik langs de hoofdweg in het midden, Herman en Ivo langs het wandelpad en Jenny langs de oostelijke route. Ik was het eerste binnen, maar dat zei niets, want ik wist de starttijden niet van de andere jagers.

De uitslag was (eerste drie en de Noord-Holland equipe):

1	Jenny Fijlstra NL12125	01:01:35
2	Edwin Verburg PE5EDW	01:04:55
3	Dolf Kuiken PE1PFP	01:13:20
5	Björn Dinse PD4BWD	01:16:30
9	Tommie Gerssen NL13197	01:21:15
10	Willem van Eijdsen PD2RYP	01:22:50
18	Jan Hoek PA0JNH	01:42:20

(Allen met 5 vossen)

Willem PD2RYP met zijn Nadia

Bij deze finish had Janneke haar handen vol aan het noteren van de tijden, het schenken van koffie en thee (erg welkom!!) en het beantwoorden van vragen over locatie van de vossen, het vreemde signaal dat onze peilingen in het begin vertroebelde en zo meer. De knipkaarten werden aan een waslijn gehangen in volgorde van de ranglijst. Leuk gevonden. Na de uitslag bekendmaking en het vermelden van een aantal datums van de volgende vossenjachten, werden Janneke en Ferry bedankt voor een geweldig leuk uitgezette jacht en ondanks de kou konden we terugzien op een dagje welbested. Jan Hoek had nog een leuke band vlak voor zijn vertrek en bij het verwisselen bleek zijn wiel vast te zitten aan de naaf. Geen beweging in te krijgen. We hopen dat de wegenwacht zijn nood heeft kunnen ledigen en dat hij en zijn hond weer veilig thuis zijn gekomen.

Edwin Verburg PE5EDW
(VERON Zaanstreek R46)